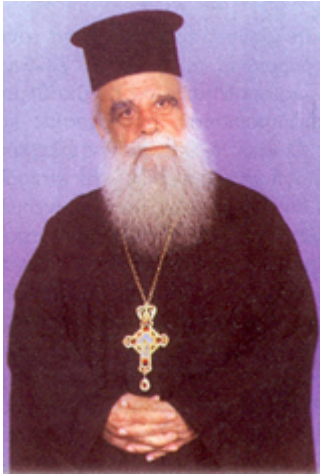

Παπασταύρος Παπαγαθαγγέλου

Στις 10 Μαΐου του 2001, ήταν η μέρα που η Κύπρος μας

αποχαιρέτισε ένα άξιο τέκνο της, τον Παπάσταυρο Παπαγαθαγγέλου. Ο Παπάσταυρος γεννήθηκε το 1911 στην Αγία Βαρβάρα. Το 1931 αποφοίτησε από το Παγκύπριο Ιεροδιδασκαλείο. Στη συνέχεια, εργάστηκε σαν διευθυντής της Ελληνικής Σχολής Αλεξανδρέττας και το 1936 επιστρέφει στην Κύπρο και διδάσκει σε δημοτικά σχολεία. Χειροτονείται διάκονος και διδάσκει θρησκευτικά στα γυμνάσια από το 1940. Το 1949 έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Σχολή Ιεροκηρύκων, Εξομολόγων, Κατηχητών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ο Παπάσταυρος Παπαγαθαγγέλου ο φλογερός ιερέας που με την αγάπη του στο Θεό και στην πατρίδα ενέπνευσε χιλιάδες νέους να αγωνιστούν για μια Κύπρο ελεύθερη και ενωμένη με τη μητέρα Ελλάδα. Ίδρυσε διάφορες οργανώσεις όπως την ΟΧΕΝ Λευκωσίας, τα κατηχητικά στη Λευκωσία και την Απογευματινή Σχολή Εργαζομένου Κοριτσιού. Επίσης ήταν συντάκτης του επαναστατικού δελτίου Ένωσις. Σημαντικό ήταν το ότι πρωτοστάτησε στην ίδρυση την επαναστατικής οργάνωσης ΚΑΡΗ (Κύπριοι Αγωνιστές Ριψοκίνδυνοι Ηγέτες).

Αποτελούσε μια ζωντανή ιστορία του έπους της ΕΟΚΑ. Η ιστορία της ηρωικής Κύπρου από τις παραμονές του 1940 μέχρι την 10ην Μαΐου 2001 που αποχαιρέτησε την Κύπρο του, ευθύς ως άκουσε από το πρωινό δελτίο ειδήσεων την ανάκρουση του Εθνικού μας Ύμνου. Τα βήματα της ενενηντάχρονης ζωής του δεν τα περπάτησε απλώς στα πολύκλαδα σταυροδρόμια της πολύπαθης Κυπριακής Ιστορίας. Όπως γράφει ο ίδιος «... θεώρησα υποχρέωση και καθήκον μου από τα πρώτα χρόνια της ζωής μου, να στρατευθώ σε τούτον τον αγώνα για την εθνική αποκατάσταση του Κυπριακού Ελληνισμού. Και στρατεύθηκα» [Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, «Η Μαρτυρία μου», σελ 529].

Γι' αυτό, το διάβα του Παπασταύρου στην Κυπριακή ιστορία άφησε ιερή παρακαταθήκη όχι μόνο για τους συγχρόνους του αλλά και για τις επερχόμενες γενιές. Όλος του ο βίος, απ' όποια πλευρά κι αν τον εξετάσει κανείς, συγκλίνει πάντα στην ίδια κατεύθυνση: στην Μάνα Ελλάδα.

Αταλάντευτη η αγωνιστική του πορεία προς την: «Ένωσιν και μόνον Ένωσιν!». Κι όταν ο πόθος αυτός φούσκωνε μέσα του, ο Παπασταύρος άστραφτε και βρόνταγε πάνω στο όποιο βήμα:

«Ξύπνα καημένε μου ραγιά

και σήκου το κεφάλι

τη δόξα πούχες μια φορά

απόκτησε την πάλι,

Ξύπνα καημένε μου ραγιά

ξύπνα να δεις ελευτεριά

Διψούν οι κάμποι για νερά

και τα βουνά για χιόνια

διψά κι η Κύπρος λευτεριά

η σκλάβα τόσα χρόνια.

Ξύπνα καημένε μου ραγιά...».

Ο Παπάσταυρος ήταν από τους πρώτους στρατολόγους της ΕΟΚΑ και ενώπιων του έδωσαν τον όρκο της ΕΟΚΑ πολλοί από τους αγωνιστές. Περιόδευε σε ολόκληρη την Κύπρο μιλώντας και ξεσηκώνοντας τη νεολαία ακόμη και πριν την έναρξη του αγώνα. Υπήρξε στενός συνεργάτης του υπαρχηγού της ΕΟΚΑ Γρηγόρη Αυξεντίου. Επίσης τέλεσε κρυφά τον γάμο του καταζητούμενου τότε ήρωα στον Καραβά.

Λόγω της σημαντικής του δράσης, οι Άγγλοι τον εξόρισαν στις Σεϋχέλλες για 13 μήνες το 1956 μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, τον Μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανό και τον Πολύκαρπο Ιωαννίδη. Οι Άγγλοι δεν τους επέτρεψαν να

επιστρέψουν στη Κύπρο και έτσι μετέβησαν στην Ελλάδα. Ο Παπάσταυρος επιστρέφει στην Κύπρο μετά το τέλος του απελευθερωτικού αγώνα. Παρέμεινε ανένδοτος υποστηρικτής της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα και έτσι ήρθε σε ρήξη με τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και Πρόεδρο τότε της Κυπριακής Δημοκρατίας. Πολλά ήταν και τα βιβλία που συνέγραψε κυρίως θρησκευτικού περιεχομένου. Το 1995 εκδόθηκε το βιβλίο «Η Μαρτυρία μου», το οποίο περιέχει γεγονότα από τον απελευθερωτικό αγώνα 55-59.

Ο Παπάσταυρος στην ηλικία των 90 χρονών, έφυγε από τον επίγειο αυτό κόσμο χωρίς να γευτεί την χαρά της πολυπόθητης Ένωσης, για την οποία αγωνίστηκε από τα νεανικά του χρόνια μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής του. Έχουμε καθήκον να συνεχίσουμε τον αγώνα αυτό, ώστε έστω και τώρα, όσο και αν άργησε, να έρθει η Ένωση με την μητέρα Ελλάδα και στη Κύπρο μας.

(Επιμέλεια: Παναγιώτης Παπακυριακού, Θεολόγος)

Πηγή: churchofcyprus.org.cy